

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות נה.

מסורת הש"ס

(א) [לעיל נד: וש"נ],
(ב) מכות יד. כריתות ז',
(ג) [ויקרא כ], (ד) [דברים
כה], (ה) [ויקרא יח], (ו) ס"א
אינו,

נורה אור השלם

1. ערות אשת אחיך את
תגלה ערות אחיה: ויקרא כי טו
2. ואיש אשר יקח את
אשת אחיו גלה הוא
עונו אחיו גלה עירום
ידיה: ויקרא כ כא
3. ואל אשה
גברת: טמאתה את תערב
גלות ערותה:
ויקרא יח יט
4. ואיש אשר ישכב את
ידו ערות דוד גלה
טמאם ישאו עירום
יקח: ויקרא כ
5. ואיש כי ישכב את
אשה שכבת ירע וזו
שפחה גרפת לא
הודפה לא בנתה או
הפשה לא נתן גלה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא
הפשה: ויקרא כ
6. ואיש אשר יקח את
אחותו בת אביו או בת
אמו וזאת את ערותה
גלה תהיה את ערותו
יחס הוא ונכרתו לעיני
כל עם ערות אחתו
גלה ענין ישא:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה לברת ניתנה
וכו' דלא הו"ל לעונשו
ברת אא"כ הוזהיר עליה.
ע"ן מכות דף יג ע"ג:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לשמוק וכו' בשאר חייבי לאון גמ' לא מיוחייב בהעראה אלא בגמר ציהא: (ב) תוס' ד"ה דיש וכו' ללחך מירת אשתו דממעט על ריע: (א) ד"ה צהויסה וכו' למילף אחוה אחוה מנני: (ד) ד"ה דמנז כן תיזך להחמיל דודות דלחז רחמנא גבי עוררים למה לי אפי' למאן דמפרש כ"ל:

שלא לאמלא אחרות אשה בין מן האב בין מן האם. דהא שלישי אחרות של
בשנייה מאמה היא וטעמא דשנייה לאו אשתו היא משום הכי מותר
בשלישית הא אם הווי קידושי שניה קידושין הוה אסור בשלישית:
ואם קרובי אשה קרובי עצמו חשיב לה שמחת עצמו נאסרה עליו ולא

ממחמת אצוי ולאפוקי דודתו דקרוצת
אצוי היא: ה"ג הכא ס"ל ערוס אחיך
הוא: צחיי בעלה. אם גירשה:
ומדבר הווא. דכתיב* אשת אחיו נדה
הוא כלעיל (דף נד:). ולאו הכא
ממחמת ערוס עשה. כימה יצא (עליה*)
אצל כרת ליכא: הכי גרסינן כסיב
קקרא אחרינא ערוס אחיו גלה: אף
אשאש אח מן האם לאחר מיסא בעלה.
כללא צניס שריא. ואז"ת הא ליפיין
(לעיל דף פ:). אחוה אחוה מבני יעקב
איכא למימר אחים מן האב מלוה
מן האם רשות: ערוס אחי היא.
ומהאי קרא מרבינן אשת אח מן
האם: אחוה דכסב זה כרת למה
גי. כיון דדרשת הערהא וקראי ימירי
דכולהו כרת דאחוה ממי דחדש
ציה הא כבר נכתב בכל העריות
ונכתרו תפסות העושות*: חייב על
גד אחא ואחא. וזי לא ככב אלא
כרת כרת אכולהו הוי אמינא איכא
דעצדיניהו לכולהו דהעלם אחד לא
ממחמי אלא חדא השתא הוי דבר
סהיה בכלל ויזא מן הכלל ללמוד על
הכלל כולו דמה אחותו מיוחדת שהיא
דערוה וחיבינן עליה צפני עממה אף
כד שהיא ערוה חייבין עליה צפני
עממה: לכרם יניסנה ולא למלחמה.

דאָי האָרן צו מלמקוֹת אינן לוקאָ
דללֹא שניטן לאַהרֶת כֶּרֶת הוּא לִפְיֶךְ
אַיִן לוקִין עֲלֵיו * דלֹא הוּא לִיָּה לַעֲנֹשׁוּ
כֶּרֶת אֲחֵ"כ הוּאִיר עֲלֵיהּ הִלֵּךְ אֹהֶרֶה
לֵאלֹא מלמקוֹת יִנְתֵּנָה: מוֹאֵל אֲשֶׁה.
חֲלֵק עַל כָּל אֲשֶׁה וְאֲשֶׁה שְׁצַפְרֶשָׁה וְז'
הַדְּהוּ לִיָּה לַמַּכְתָּב וְלֵאמֹר לֹא תִקְרָב:
הַיִּינוּ עֲבָדֵיכֶם. הֵינּוּ נִמְנֵי כֶּרֶת שְׁזַרְעֵה
נִכְרַת: עֲרִירִים יֵהִיו. לַשַּׁעַת מִיתָתָן
יֵשׁ לוֹ צִנִּים קוֹבֵרִין: עֲרִירִים יִמוּסוּ.
מִשְׁמַע דָּאס הֵן עֲבָשׂוּ עֲרִירִים כֵּן
יִמוּתוֹ וְאִפְ"י יוֹלְדוּ לָהֶם לֵאחֶר מַעֲשֶׂה:
דאָי כַּכּ רַחֲמָנָא עֲרִירִים יֵהִיו הוּא
רַחֲמָנָא דְהוּא לֹא עַד מַחְטָאִיה. וְכִי
מִשְׁמַע קוֹפֶס לְהוּת עֲרִירִים שְׁמִיתוּם
צִנִּינָה שֵׁשׁ לָהֶם עַתָּה וְהִיו עֲרִירִים
צִשַׁע מִיתָתָם לֹא יִמוּתוּ
עֲרִירִים צִנִּים דְּהוּא לִיָּה מַחְטָאִיה
אֵינֶיךָ לֹא מִיִּיתִי: וְאִי כַּכּ רַחֲמָנָא
דְּהִי אֵינֶיךָ יִמוּסוּ הוּא אֵינֶיךָ מַחְטָאִיה
דְּהִי מִשְׁמַע מַחְטָאִס יֵשׁוּ
עֲרִירִים יִמוּתוּ אֵל אֵל צִנִּים
דְּמַעֲרִירִים לֹא מִיִּיתִי כַּכּ רַחֲמָנָא
עֲרִירִים יֵהִיו קוֹפֶס לֵאלֹא לִידֵי עֲרִירִים
דְּמַדְכִּתִּיב עֲרִירִים יֵהִיו מַכְלָל דְּהַשְׁתָּא
לֵאלֹא עֲרִירִים יִנְהוּ: שְׁפַחַת חִיִּיב לֵאלֹוִין
הִיא דְּכִתִּיב זֶה לֹא יִהְיֶה קֹדֶשׁ (דְּכִיִּים
) וְגַלִּי זֶה רַחֲמָנָא דְּלֹא מִיִּיתִי אֲשֶׁם
עַד שִׁגְמוֹר זֶה צִיאָתוֹ דְּכִתִּיב שְׂכַת
מַכְלָל דְּחִיִּיב מִלְּקוֹת דְּלֹא דָאָס
בְּגוֹנִן מִמּוֹר וְשִׁפְחָה שְׁאִין חֲרופָה
שֶׁבְּעֵרָה מִיִּחִיִּיב: שְׁפַחַת חֲרופָה.
שְׁפַחַת כְּנַעֲנִית הַמְּאֹרֶסֶת לַעֲבֹד

עצרי שמואל זה [כריסות יא.] כלכתיב (ש)

עצמית שמתרצה בכרימות יא. כדכמיב (שמות כה) אם חרונתו יתן לו אשה :
 :לחזון בגמר ביאה: דכונה מנלן. דמשפחה לא גמרין אלא
 :איש אשר יקח את אחותו וכמיב חייבי לחזון ד
 :לדסירא הערצה לידהו בישראל וקאי בעשה כדכמיב
 :שלישי מנלן לדסירא הערצה לידהו בישראל וקאי בעשה כדכמיב

מאשת אח ילפינן. וא
לא חשיב חומר
מה לאשת אח שכן צידו לר
האם באחות אשה כמו באש

אלמא "אחות אשתו בין מן האב בין מן
האם אסורות מגיל יליף מאחותו מה אחותו
בין מן האב בין מן האם אף כאן בין מן האב
בין מן האם ולילף מדודתו מה דודתו מן
האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא
מן האם מסתברא מאחותו הוה ליה למילף
שכן קרובי עצמו מקרובי עצמו אדרבה
מדודתו הוה ליה למילף שכן דבר על ידי
קדושין מדבר שעל ידי קדושין אלא
מאשת אח ילפינן דשכן דבר על ידי קדושין
וקרובי עצמו ואשת אח גופה מג"ל דתניא
יערות אשת אחיך לא תגלה יבין מן האב
יבין מן האם אתה אומר בין מן האב בין
מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן
האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה
אחותו בין מן האב בין מן האם אף כאן
יבין מן האב בין מן האם או כלך לדרך
זו וחייב כאן וחייב בדודתו מה דודתו מן
האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא
מן האם נראה למי דומה דנין קרובי עצמו
ממקרובי עצמו ואל תוכיח דודתו שקרובי
האב או כלך לדרך זו דנין דבר שעל ידי
קדושין מדבר שעל ידי קדושין ואל תוכיח
אחותו שאיסור הבא ממאלי ת"ל יערות אחיך
היא בין מן האב בין מן האם ואימא
אידי ואידי באשת אח מן האב חדא דיש
לה בנים בחיי בעלה וחדא דאין לה בנים
בחי' בעלה אין לה בנים בחיי' בעלה מדבר
הונא נפקא ואימא אידי ואידי באשת אח מן
האב חדא דיש לה בנים בחיי' בעלה וחדא
דיש לה בנים לאחר מיתת בעלה יש לה
בנים לאחר מיתת בעלה לא צריכא קרא
מדאמר רחמנא שאין לה בנים מותרת הא יש
לה בנים אסורה ודלמא אין לה בנים אסורה

לעלמא ושריא ליבם יש לה בנים שריא לעל
בנים מצוה יש לה בנים רשות אי נמי א
לא ⁶ולאו הבא מכלל עשה עשה כתב ק
ואימא אשת אח מן האם כאשת אח מן הא
מיתת בעלה שריא אף אשת אח מן האם
קרא ¹היא ²בהוייתה תהא אחותו דכתב בה כ
ר' יוחנן שאם ³עשאן כולם בהעלם אחת חייב
דאמר כל חייבי כריתות בכלל היו ולמה י
ולא במלקות לחלק מגלן נפקא ליה ³מואל
כל אשה ואשה דודתו דכתב בה רחמנא ע
רמי כתיב ²ערידים יהיו וכתוב ⁴ערידים
קוברן אין לו בנים הולך עירי ואיצטריך
למכתב ערידים ימותו דאי כתב רחמנא ערי
מחטאיה ואילך לא כתב רחמנא ערידים י
ימותו ה"א מחטאיה ואילך אבל מעיקרא
לאוין מגלן מודגלי רחמנא ⁵שכתב זרע גב
לאוין בהעראה אדרבה מודגלי רחמנא
דחייבי לאוין כגמר ביאה אמר רב אשי אם
העראה ⁶דחייבי לאוין דכהונה מגלן אתיא ⁶

(כ) אם אדוניו יתן לו אשה: לשוק קרא. דלא לגלי שכנתו
דמשפחה לא גמרינן אלא לאו השוה בכל דומיא דשפתא
חזוהו וכתביב בחייבי לאוין דכהונה לא יקחו (שם כב): די
ישראל וקאי בעשה כדכתיב דור שלישי יבא (דברים ג)

מֵאִשֶׁת אֶחָ יִצְחָק. וּאֶפְיָלוּ לִנְאֻי דַּפְרִישִׁית נִעְלִי דְלִחּוֹת אִשֶּׁה
לֹא חֲשִׁיד חוֹמֶרָא מִה שְׂבִידוֹ לִרְבוֹת מִ"מ לִיכָא לְמִיפְרָךְ
מִה לְאִשֶׁת אֶחָ שְׁכָן בִּידוֹ לִרְבוֹת דְּהִכָּא לֹא יִלְיָף אֱלָא דְשִׁיךְ אֲחוּהָ מִן
הֶהָא בְּלִחּוֹת אִשֶּׁה כְּמוֹ בְּאִשֶׁת אֶחָ: **דִּינִישׁ** לֹא בְּנִים לְאַחֵר מִיִּתָּת
בְּעָלָהּ. מִימָה הִכָּא מִזְרַכִּינָן קֶרֶא
לְאִסּוֹר לְאַחֵר מִיִּתָּת וְכֵן בִּפ' ד' מִיִּתָּת
(פִּסְהֶדְרִין נ: 7d). גְּזִי אִשֶׁת אֶחָ וְכִלְתּוּ
וּפִינ' קְדוּשִׁין (דף יג: וסס) קִבְּעִי
אִשֶׁת אִישׁ מִנְּךָ דְּשִׂירָא אֲחֵר מִיִּתָּת
בְּעָלָהּ וְיִ"ל דְּבִכֵּל הֵי כִרְיָךְ קֶרֶא לְאִסּוֹר
לֹא יִלְיָף מֵאִשֶׁת אִישׁ דְּשִׂירָא לְאַחֵר
מִיִּתָּת כְּדִילְיָף הֵם וְקִשָּׁה דְּהִכָּאִשָּׁה
רְבָה (לִקְטָן דף 7d: וסס) קְאֹמֶר גְּזִי
חֲמוּתוֹ לְאַחֵר מ' מִיִּתָּת דִּמְמַעֵט גְּזִי
רַבִּי עֲקִיבָא מְדַכְמֵיב יִסְרֹף אוֹתוֹ
וְחִתָּהּ וְחֵת שְׂתִיבָן כְּלוֹמֵר שְׂתִיבָן
קִיִּימוֹת נְהִי דְּמַעֲטִיבָא קֶרֶא מִשְׁרַפָּה
מֵאִסְרוֹרָא מִי מַעֲטִיבָא שְׂמַמַּע דְּלִי לֹא
קֶרֶא הֵימָּה בְּשִׁרַפָּה וְיִ"ל דְּבִכּוּלָּהּ כִּרְיָךְ
קֶרֶא לְאִסּוֹר וְלִחְתִּיר לֹא יִלְיָפוּ
מִשְׁדֵּדִי: **בְּהוֹלִיתָהּ תַּהֲא.** וּמַכֵּל
מִקּוֹס יִצְחָקִירִי לְנִעֲלִי (דף פ: פ) לְמִלְיָף
אֲחוּהָ (א) מִבְּנֵי יַעֲקֹב לֹא יִמָּא
דְּבָעִינָן לְמִיחְדִּי בְּאִבָּא וְכִאֲמִינָא מִשּׁוֹס
דְּכִתִּיב יִחְדוּ: (ו) **דְּכִתְבָּת רַחֲמֵנָא**
גְּבִי דִּירוֹתוֹ לְמַה לִּי. אֶפְיָלוּ לִנְאֻי
דְּמִפְרָשׁ (ב) דְּלִינ' עֲרִירִי בְּכֵל חִיבִיב
כְּרִיתוֹת אֱלָא הִיכָּא דְּמִפְרָשׁ קֶרֶא
בְּהִדְאֵא אֲמִי שְׁפִיר דַּפְרִישִׁית בְּרִישׁ
מִכְלִמִּין (דף 73. ב ד"ה אִשֶׁת):

קדושין ואל תוכיח
ולו ת"ל יערות אחיך
מן האב ואימא
מן האב חדא דיש
חדא דאין לה בנים
ם בחיי בעלה מדרב
ואידי באשת אח מן
ם בחיי בעלה וחדא
מיתת בעלה יש לה
לה לא צריכא קרא
בנים מותרת הא יש

לשיתוק קרא משפחה חרופה.
וה"ל השמא דחייבי
לאוין בהערה אס כן לישמוק קרא
בחייבי כריתות ומיך ה"ר משה כהן
דאי לא קרא בחייבי כריתות הוה
אמינא דגמל רחמנא כספחה מכלל
דחייבי כריתות בהערה אבל חייבי
לאוין בגמר ביאה דילפינן משפחה
חרופה אבל השמא דכתיב הערה
בחייבי כריתות אי כל חייבי לאוין
בגמר ביאה א"כ לישמוק קרא
משפחה חרופה א):
אמיל

אין לה בנים אסורה
ו לה בנים שריא לעלמא ושריא ליבם אי נמי אין לה
נים רשות אי נמי אין לה בנים אין יש לה בנים
עשה עשה כתב קרא אחרינא ² ערות אחיו גלה
כאשת אח מן האב מה אשת אח מן האב לאחר
אשת אח מן האם לאחר מיתת בעלה שריא אמר
וא אחותו דכתב בה כרת למה לי לכדרכי יוחנן דאמר
לם בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ולרבי יצחק
ת בכלל היו ולמה יצתה כרת באחותו לדונו בכרת
לן נפקא ליה ³ מואל אשה בנדת טומאתה לחייב על
דכתב בה רחמנא ערירים יהיו ל"ל לכדרכה דרבה
היו וכתוב ⁴ ערירים ימותו הא כיצד יש לו בנים
לך ערירי ואיצטריך למכתב ערירים יהיו ואיצטריך
דאי כתב רחמנא ערירים יהיו ה"א עד חטאיה אבל
כתב רחמנא ערירים ימותו ואי כתב רחמנא ערירים
ואילך אבל מעיקרא לא צריכא: י"העראה דחייבי
מנא ⁵ שכבת זרע גבי שפחה חרופה מכלל דחייבי
ה מדגלי רחמנא העראה בחייבי כריתות מכלל
ה אמר רב אשי אם כן לשתוק קרא משפחה חרופה
דכחונה מגלן אתיא ⁶ קיחה ⁷ קיחה דחייבי עשה מגלן
אחיא

וְיִסּוּק קָרָא. לְמַעַן לְגַלֵּי שִׁכְבַּת זָרָה בְּשִׁפְחָה חֲרוּפָה וְאֵלֶּה אֲמִינָה (ה) כְּשֶׁאֵר
וְהַשּׁוֹה בְּכָל דּוּמִיָּה לְשִׁפְחָה חֲרוּפָה: **קִיָּה קִיָּה**. כְּמִי גְזִי חִיִּי
וְהִנֵּה לֹא יִקְחוּ (שם כ"א): **דְּחִיִּי עֵשָׂה**. כְּגֹן מִנֵּי וְאֲדוּמִי עַד דּוֹר
יִזְכֹּר שְׁלִישִׁי יֵבֵא (דברים כ"ג) וְלֹא שְׁנֵי וְלֹא הֵבֵא מִכָּל עֵשָׂה:
בִּיָּה

עין משפט
גר מצוה

בא א מ״ פ״ב מהל' אסורי ביאה הל' ט סמב לארץ קח טוש״ע אה״ע סימן טו סעי' כו:
בב ב שס סעיף כד:
בג ג מ״ פ״א מהלכות יבום ה״א טוש״ע שס ס׳ קנו סעי' א:
בד דה ר מ״ פ״א מהלכות אסורי ביאה הלכה י:

תוספות ישנים

ונחמתי: מדלי רחמנא
 נסבת ורע נספחה
 חרפה מכלל חייבי לאון
 אדרבה ו"מ אדרבה
 נספחה דנין מינה דמה
 חרפה מרובא דנין מינה
 חייבי לאון וכו'
 וכו' א"כ לשמוק קרא
 נספחה חרפה דלא דנין
 אלא מעיקר דאשתיין א
 דלא נקמן. חייבי לאון
 דלא מוקי אדמייה פיר
 אלא חרפה לחייבי לאון
 נגמר ביאה לשמוק נספחה
 חרפה דספחה חרפה
 חייבי לאון וכו'
 נכסיו לא ייהי קרנ אלא
 נקמן גבי חייבי כריתות
 לא הוה מעיקר דאשתיין
 קרא שמוק קרא נספחה
 חרפה כיון דלא דנין לי
 דנין מירוקא מדולת חייבי
 חרפה מכלל דאשתיין
 לאון נגמר ביאה. עייל
 דנין להקשות הכא גילף
 נספחה חרפה דלא מינה
 חרפה אלא הי פירושא מ"ל
 נספחה חרפה חרפה מ"ל
 חייבי לאון וכו' נגמר
 אדרבה א"כ חייבי לאון
 נספחה: (א) ופ"ה
 ששן דספחה דאשתיין
 דכתיב וכו' א"כ אשם
 דחייב הלאו הי משעת
 נספחה א"כ פטילי א
 אלא כתיב וכו' חייבי
 כריתות דנין חייבי
 נספחה דנכסיה ומינין לתרין
 מירוקא אחר נספחה:

מוסף רע"י

[illegible]

תקציר (שם).